

PRAKTYKANT w Fabryce Motocykli „Junak”.

SZKOŁA Rybołówstwa Morskiego w Szczecinie

(Dokończenie ze str. 1)

sa uczelniami, świadectwo ukończenia szkoły, zaświadczenie z miejsca pracy, rozdział lub z gromadzkiej rady narodowej, zaświadczenie lekarskie oraz zobowiązanie rodziców do pokrycia kosztów wyżywienia, w wypadku nie otrzymania przez ucznia stypendium.

Umundurowanie uczelniane otrzymują bezpłatnie, bezpłatne i obowiązkowe jest też zamieszkanie w internacie.

Dzięki ostatniej sesji Klubu Publicystów Morskich SRM została już w kraju spopularyzowana. Dowodem tego są liczne listy napływające do komitetu organizacyjnego. W ciągu ostatnich dni na Wały Chrobrego nadeszło prawie dwadzieścia listów, zawierających bądź podania o przyjęcie do szkoły, bądź prośbę o informacje dotyczące warunków przyjęcia. Jak dotychczas najwięcej listów komitet organizacyjny otrzymał z województwa łódzkiego, katowickiego i gdańskiego. Są oczywiście listy i z innych stron kraju.

Przed kilku dniami pewna matka specjalnie przyjechała z Gdyni, aby osobiście dowiedzieć się o warunkach przyjęcia do szkoły i o perspektywach, które daje młodym ludziom. Również pewien mieszkaniec Łodzi przyjechał specjalnie do Szczecina, aby dowiedzieć się czy syn jego mógłby tu studiować w SRM.

Organizatorzy otrzymali też list z krakowskiej poradni psychologicznej, która przeprowadza badania testowe uczniów przed objawieniem przez nich zawodu i z prośbą o podanie warunków przyjęcia do szkoły, ponieważ wśród młodzieży krakowskiej istnieje duże zainteresowanie szkołą SRM.

STUDENCI I ROKU POLITECHNIKI SZCZECIŃSKIEJ SPĘDZILI PIERWSZE MIESIĄCE NAUKI W KOMBINEZONACH I WACIĄKACH. WZRODEM INNYCH UCZELNI W KRAJU WPROWADZONY ZOSTAŁ BOWIEM PÓRÓCZNY STAŻ W ZAKŁADACH PRACY, W ZAŁOŻNIACH CHODZIŁO O WYROBIENIE WSÓD PRZYSZYŁYCH INŻYNIERÓW SZACUNKU DLA PRACY FIZYCZNEJ. POZUCIA ODPOWIEDZIALNOŚCI I DISCYPLINY. STUDENCI MIELI RÓWNIŻ

POZNAC CAŁOKSZTAŁT PROCESÓW TECHNOLOGICZNYCH DUŻYCH ZAKŁADÓW PRACY.

PRAKTYKI SEMESTRALNE DOBIEGAJĄ KONCA. CZAS WIĘC NA PODSUMOWANIE. W TYM CELU ODWIEDZIMY Z PRZEDSTAWICIELAMI POLITECHNIKI SZCZECIŃSKIEJ FABRYKĘ MOTOCYKLI „JUNAK” I STOCZNIE, GDZIE PRAKTYKOWALI STUDENCI WYDZIAŁU BUDOWY MASZYN.

Mariaż młota z cyrkiem

ANDRZEJ GAJDA, absolwent Technikum Mechaniczno-Energetycznego pracuje w spawalni, przy zgrzewaniu osłony łańcucha do „Junaka”.

— Praktyki są i raz w tygodniu — opowiada. — Zarabiam niewiele mniej niż zawodowi pracownicy. Kierownictwo chce mnie nawet przyjąć na stałe. Wolę jednak studiować.

Kierownik działu mechanicznego Fabryki „Junak”, Franciszek PAJAK jest pełen uznania dla systemu praktyk przed studiami.

— To lepsze niż praktyki wakacyjne — twierdzi. — Teraz można powiedzieć, że studenci na prawdę poznali pracę i zakład. Byli też zainteresowani wynikami produkcji, bo robili na akord.

KIEROWNICTWO Stoczni zorganizowało praktyki trochę inaczej. Studenci otrzymują stałe wynagrodzenie miesięczne w wysokości 600 zł.

— Czuliśmy się tu trochę jak piąte koło w wozie — mówi Kępczyk. — Wójcickowski praktykuje w dalszym miesiącu. — Aż nie był

PRAKTYKANTY w Stoczni Szczecińskiej. (Fot. — St. CIESLAK)

liśmy za nie odpowiedzialni, ani nie było dopingu do lepszych wyników produkcyjnych.

— Ale za to nauczyliśmy się dużo — dodaje brygadysta Marian WAWRZYŃSKI. — Trzeba im było na bieżąco i pogłębienie, pokazywać, uczyć.

— Po roku, to dość skomplikowany organizm, jak Stocznia — twierdzi inny student Zdzisław URBANCIK. — To dobry wstęp do studiów. Pożналиśmy środowisko, w którym kiedyś będziemy pracowali.

Opiekunowie praktykantów z ramienia Politechniki Szczecińskiej mgr inż. Czesław BULIŃSKI i mgr inż. Julian JĘDRZEJOWSKI podkreślają jeszcze jeden ważny moment. Uważają, że zmniejszenie materiału teoretycznego na I roku studiów ma kolosalne znaczenie we wciągnięciu się w samo dzielną naukę. W ubiegłych latach np. przynajmniej 50 proc. studentów miało trudności z zaliczeniem matematyki. Obecnie dotyczy to znikomiej garstki, bo za ledwie kilku osób.

WSZYSTKO wskazuje na to, że praktyki semestralne staną się regułą. Warto więc na przyszłość wyciągnąć wnioski z tegorocznych doświadczeń. Największe pretensje można mieć do Stoczni, gdzie zawiodła organizacja. Studenci byli traktowani jako zło konieczne. Pracowali w dużych grupach, co utrudniało dostarczenie odpowiedniej ilości narzędzi. Dobrym przykładem może służyć współpracownik

rownictwa Cukrowni Szczecińskiej z uczelnia. Praktyki studentów Wydziału Chemii spełniały pokładane w nich nadzieje. Kierownictwo Cukrowni jest również zadowolone, czego wyrazem jest wyróżnienie za dobrą pracę 27 studentów.

UCZELNIA ze swej strony musi pomyśleć w przyszłym roku o świadczeniach dla praktykantów. Stocznia są bowiem czynne od godziny 7, a studenci zaczęli pracę o tej samej porze, zabierali więc tylko suchy prowiant. Mieli również trudności z administracją w domach studenckich, która urzęduje akurat w godzinach ich pracy.

ZOSTAŃ OFICEREM!

OFICERSKA Szkoła Artylerii im. gen. J. Bema w Toruniu przygotowuje oficerów artylerii naziemnej i nadbrzeżnej, oraz Marynarki Wojennej z zakresu dowodzenia pododdziałem artylerii pancernej i rakietowej oraz artylerijskiego rozpoznania pomiarowego. Oprócz przedmiotów wojskowych program przewiduje również naukę elementów wyższej matematyki i fizyki.

OFICERSKA Szkoła Wojsk Pancernych im. S. Czarnieckiego w Poznaniu przygotowuje dowódców pododdziałów czołgów i pomocników dowódców kompanii czołgów do spraw technicznych. Daje niezbędny czas wiadomości z zakresu dowodzenia w warunkach współczesnej walki, budowy maszyn bojowych, zasad prowadzonej eksploatacji i obsługi czołgów, samochodów oraz motocykli. Absolwenci otrzymują pozwolenie na prowadzenie wozów bojowych III klasy.

OFICERSKA Szkoła Wojsk Pancernych im. S. Czarnieckiego w Poznaniu przygotowuje dowódców pododdziałów czołgów i pomocników dowódców kompanii czołgów do spraw technicznych. Daje niezbędny czas wiadomości z zakresu dowodzenia w warunkach współczesnej walki, budowy maszyn bojowych, zasad prowadzonej eksploatacji i obsługi czołgów, samochodów oraz motocykli. Absolwenci otrzymują pozwolenie na prowadzenie wozów bojowych III klasy.

- Praski dyrygent na Potulickiej
- „Narodni Divadlo” w maju
- W sierpniu „Cytrynowy Joe”

W 1962 r. będziemy nie tylko PRZEŁADOWYWAĆ CZECHOSŁOWACKI TRANZYT...

BIEŻĄCY rok zapowiada ożywione kontakty kulturalne między Szczecinem a Czechosłowacją.

W niedługim już czasie przyjechać ma do Szczecina dyrektor i dyrygent Operetki Praskiej p. M. Krahoň. Na Potulickiej poprowadzi on „Swobodny wiatr” Dunajewskiego. Po nieważ kontakty te mają być obustronne, przewidziano jest wyjazd do Pragi dyr. F. Wajdy, a być może w listopadzie i całej Operetki.

W maju wystąpi w Szczecinie Teatr Narodowy z Pragi — synne „Narodni Divadlo”. Przybywa on do Polski na tournée w rewanż za ubiegłoroczny pobyt w CSRS Teatru Narodowego z Warszawy. Organizatorem „Narodni Divadlo” da występ w Katowicach i Warszawie.

Na sierpnie przewidziany jest przyjazd do Szczecina praskiej operetki. Na Potulickiej da ona m. in. przedstawienie synnne już komedii muzycznej „Cytrynowy Joe” Gregora.

Wszystko to nie wyczerpie prawdopodobnie tegorocznej listy kontaktów kulturalnych Szczecina z CSRS. Jak nas informuje

OCHRONA

BYŁAM śniadkiem dwóch scenek, które postanowiłam Panu opisać. Oby pewnego dnia wybrałam się do „Kosmosu”. Kasy były już zamknięte. Staniem przed kinem, pod którym stało więcej osób, a pomiędzy nimi kręciło się paru młodzieńców w wieki... nastu lat. Jeden z nich podszedł do mnie.

— Może bilecik?

Ucieszona wzięłam bilet i podałam 10 zł. Wtedy usłyszałam:

— Co pani frajera szuka? Trzydzieści złotych się należy. Chwyciłam chłopaka za ramię.

— No, to chodź i zapytajmy milicjanta ile się należy.

CHŁOPIEC wznosił, w mię zostaliśmy otoczeni przez publiczność i na moją głowę posypali się wycieczka.

— Jaka to wina! — krzyczał jeden z młoczn. — Zaraz do milicjanta. Trzeba było stać w kolejce i kupić bilet. A chłopaka prawo zarobić.

Parę dni temu weszłam do poczekalni „Delfina”. Biletów już nie było, ale przed kasa stał młodzian w czerwonym szalik i pertraktował z panią w popielatym płaszczu.

— Dlaczego tak drogo? — pytała pani. — Bilet kosztuje 8 zł, a pan chce 25 zł.

— Nie wystarczy 15 zł? — spytała druga pani w brązowym płaszczu.

— A pani co się wleczasz na antenie? — odpowiedział nonszalantycznie. — Drogo — jak dla kogoo. Ja muszę zarobić. Na wóźnie, panisniu, ot co.

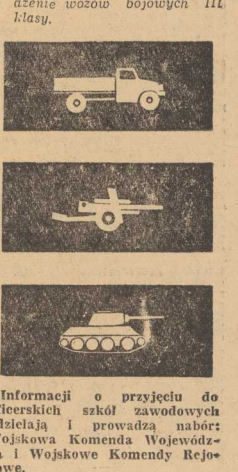
KONIK fachowo strzyknął śliną przez szczerbate zęby i odszedł w tok zwaną śliną dał.

— Czy nie lepiej byłoby zawołać milicjanta, zamiast targować się z konikiem? — spytałam.

Obydwie panie spojrzyły na mnie z pogardą i powiedziały do siebie coś, czego nie dostrzymałam.

PYTAM więc, Panie Redaktorze, co pomoże milicjant, jeżeli koniki są pod troskliwą ochroną szczecińskich objoja pici?

KINOMANKA

Informacji o przyjęciu do oficerskich szkół zawodowych udziela i prowadzi naczelnik Wojskowa Komenda Wojewódzka i Wojskowe Komendy Rejonowe.

